

ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

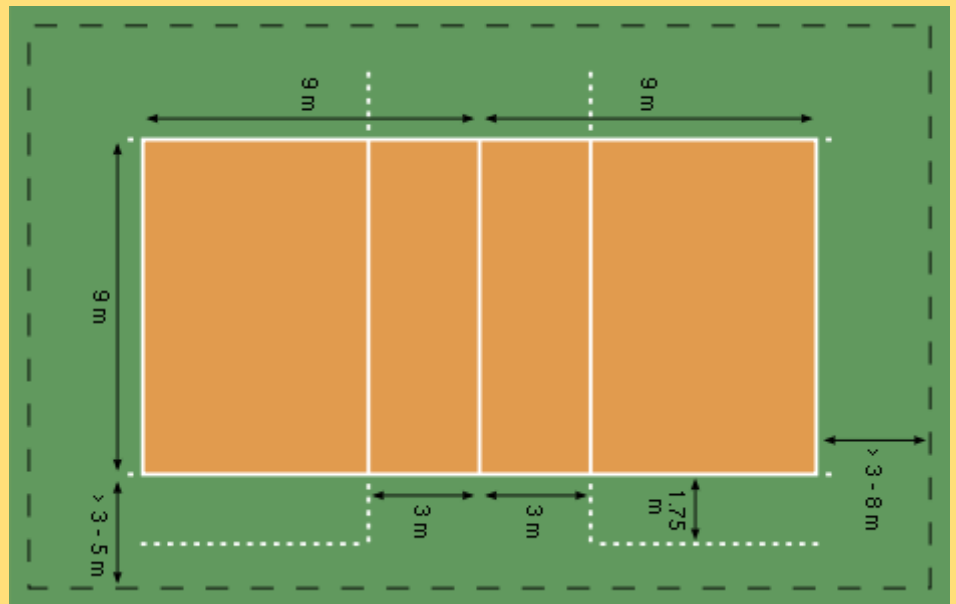
Ο καθηγητής φυσικής αγωγής Γουίλιαμ Μόργκαν, στην προσπάθειά του να βρει ένα παιχνίδι που να μπορεί να παίζεται σε κλειστό χώρο με μικρό κίνδυνο τραυματισμών, επινόησε το 1895 το άθλημα της Πετοσφαίρισης, στο παράρτημα της Χριστιανικής Αδελφότητας Νέων (XAN) στην πόλη Χόλυοουκ της Μασαχουσέτης των ΗΠΑ. Το αρχικό της όνομα ήταν "Mintonette". Σε σύντομο όμως χρονικό διάστημα, και μετά τη διεξαγωγή ενός αγώνα επίδειξης, μετονομάστηκε σε Πετοσφαίριση (βόλεϊ).

Περιγραφή

Το άθλημα της Πετοσφαίρισης έχει δύο αγωνίσματα: την Πετοσφαίριση (βόλεϊ) και το Μπιτς βόλεϊ (βόλεϊ στην άμμο).

Οι αγώνες Πετοσφαίρισης διεξάγονται σε κλειστό γήπεδο μεταξύ δύο ομάδων, που αποτελούνται από έξι βασικούς παίκτες και έξι αναπληρωματικούς έκαστη και σε αγωνιστικούς χώρους διαστάσεων 9 x 9 μέτρων για κάθε ομάδα. Οι αγώνες μπιτς βόλεϊ διεξάγονται ανάμεσα σε ομάδες των δύο αθλητών ή αθλητριών, και σε αγωνιστικούς χώρους διαστάσεων 8 x 8 μέτρων για κάθε ομάδα.

Τόσο στην Πετοσφαίριση όσο και για το μπιτς βόλεϊ η κάθε ομάδα έχει σαν στόχο να περάσει η μπάλα πάνω από το δίχτυ και να ακουμπήσει στο έδαφος του γηπέδου της αντιπάλου ομάδας, ενώ παράλληλα να αποφευχθεί αντίστοιχη ενέργεια από την αντίπαλη ομάδα.

Κανονισμοί βόλεϊ

Το βόλεϊ σάλας παίζεται από ομάδες των έξι παικτών, με μέγιστο αριθμό τα πέντε σετ. Το σετ το κερδίζει η ομάδα που θα φτάσει πρώτη στους 25 πόντους, εκτός από το πέμπτο σετ το οποίο το κερδίζει η ομάδα που θα φτάσει πρώτη στους 15 πόντους. Για να κερδίσει κάθε σετ, η ομάδα πρέπει να έχει διαφορά δύο πόντων.

Όπως και στα άλλα αθλήματα με φιλέ, στόχος του βόλεϊ είναι να προσγειωθεί η μπάλα στο μισό του γηπέδου της αντίπαλης ομάδας.

Η ομάδα πρέπει να περάσει την μπάλα πάνω από το φιλέ – το οποίο έχει ύψος 2,43 μέτρα για τους άνδρες και 2,24 μέτρα για τις γυναίκες – με τρεις κινήσεις το πολύ, ενώ στις περισσότερες φάσεις ακολουθείται η τακτική "άμυνα"-"στρώσιμο"-"καρφί".

Στους Ολυμπιακούς, τόσο στο τουρνουά των ανδρών όσο και στο τουρνουά των γυναικών, οι ομάδες χωρίζονται σε δυο ομίλους των έξι, και οι τέσσερις από κάθε όμιλο προκρίνονται στη φάση των νοκ άουτ.

Κανονισμοί μπιτς βόλεϊ

Το Μπιτς Βόλεϊ διεξάγεται σε γήπεδο με άμμο, διαστάσεων 16 X 8 μέτρων, από ομάδες που αποτελούνται από δύο αθλητές ή αθλήτριες.

Το δίχτυ, ή αλλιώς φιλέ, χωρίζει το γήπεδο σε δύο ίσα τμήματα, καθένα από τα οποία αποτελεί το «γήπεδο της ομάδας». Ο αγώνας αρχίζει με προσπάθεια για σερβίς, δηλαδή χτύπημα της μπάλας από την πίσω άκρη του γηπέδου της μίας ομάδας, προς το αντίπαλο γήπεδο της άλλης.

Η κάθε φάση συνεχίζεται μέχρι η μπάλα να «προσγειωθεί» στο έδαφος, εντός ή εκτός των ορίων του γηπέδου, ή όταν η αντίπαλη ομάδα αποτύχει να επιστρέψει την μπάλα με κανονικό τρόπο. Κάθε ομάδα επιτρέπεται να έχει μέχρι τρεις επαφές με τη μπάλα, συμπεριλαμβανομένης και της επαφής στην προσπάθεια για μπλοκ, προτού την επιστρέψει προς την αντίπαλη ομάδα.

Στο Μπιτς Βόλεϊ, η ομάδα που κερδίζει τη φάση, κερδίζει και πόντο. Εφόσον η ομάδα που δέχεται το σερβίς, κερδίζει τη φάση, αποκτά και το δικαίωμα για να εκτελέσει σερβίς. Σε μια ομάδα τα σερβίς εκτελούνται από τους δύο παίκτες εναλλάξ.

Ένας αγώνας αποτελείται από σετ, που ολοκληρώνονται όταν μία ομάδα συγκεντρώσει 21 πόντους και έχει διαφορά τουλάχιστον δύο πόντων από την αντίπαλη ομάδα (π.χ. 21-19). Σε αντίθετη περίπτωση το σετ συνεχίζεται έως ότου μία από τις δύο ομάδες αποκτήσει προβάδισμα δύο πόντων και ανακηρυχθεί νικήτρια του σετ (π.χ. 24-22, 25-23 κ.ο.κ.).

Νικήτρια του αγώνα είναι η ομάδα που κατακτά δύο σετ. Σε περίπτωση ισοπαλίας 1-1 σετ, νικήτρια ομάδα είναι εκείνη που θα κατακτήσει το τρίτο και καθοριστικό σετ του αγώνα, συγκεντρώνοντας 15 πόντους, με διαφορά τουλάχιστον δυο πόντων από την αντίπαλή της (π.χ. 15-13).

Σε αντίθετη περίπτωση το σετ συνεχίζεται έως ότου μία από τις δύο ομάδες αποκτήσει προβάδισμα δύο πόντων (π.χ. 18-16) και ανακηρυχθεί νικήτρια του αγώνα. Σφάλματα κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού Τέσσερα χτυπήματα: μια ομάδα έχει επαφή με τη μπάλα τέσσερις φορές πριν την επιστρέψει στο αντίπαλο γήπεδο.

Υποβοηθούμενο χτύπημα: ένας αθλητής-αθλήτρια υποβοηθείται από έναν συναθλητή-συναθλήτριά του ή κάποια κατασκευή ή αντικείμενο για να φτάσει τη μπάλα μέσα στον αγωνιστικό χώρο.

«Πιαστό»: ένας αθλητής-αθλήτρια δεν χτυπά καθαρά τη μπάλα με τα δάχτυλά του και αυτή παραμένει για μεγαλύτερο του επιτρεπτού διάστημα στα χέρια του / της , με εξαίρεση την περίπτωση της αμυντικής προσπάθειας σε δυνατό χτύπημα, όπου εκεί η μπάλα μπορεί να «κρατηθεί» στιγμιαία.

Επίσης, όταν υπάρχει ταυτόχρονη επαφή της μπάλας από δύο αντιπάλους, πάνω από το φιλέ, που προκαλεί στιγμιαία «πιαστό». Στην περίπτωση αυτή το σφάλμα χρεώνεται στον αθλητή που κάνει την επίθεση.

Διπλή επαφή: ένας αθλητής-αθλήτρια χτυπά δύο συνεχόμενες φορές τη μπάλα ή όταν η μπάλα έρχεται σε διαδοχική επαφή με διαφορετικά μέρη του σώματος του αθλητή / αθλήτριας.